

متن پرسش

با سلام: من چند وقت پیش سوالی فرستادم که کد سوالم ۲۳۹۲۲ بود اما پاسخی دریافت نکردم چه در سایت و چه در ایمیل. با سلام و احترام: من دختری ۳۲ ساله ام که در گذر از شرایط سخت روحی و رسیدن تا نقطه آخر، خدا دستم را گرفت و توسط مباحث توحیدی شما به آرامش رسیدم. حالا دیگر نه شرایط سخت خانه عذاب آور است و نه عذاب وجدان شکنجه ام می کند. من خودم را بخشیدم و خدا اطمینانی بر قلبم نازل کرد که دیگر گذشته ناراحت نمی کند بلکه آن را مسیری برای رشد خود می دانم. شغل خوبی خدا روزی ام کرد که تسلط اوهام از وجودم رخت بربست. وقتتان را نگیرم. سوالم این است که با توجه به اینکه هیچ وقت تمایلی به جنس مخالف و ازدواج نداشتم و از کودکی با امیال انحرافی دست و پنجه نرم می کردم حالا که این امیال قدرت خود را از دست داده اند و تا حدودی مهارت مقابله با آنها را پیدا کرده ام آیا پذیرفتن خواستگار بر خلاف میل خودم وظیفه دینی است؟ با اینکه پدرم کلا با ازدواج میانه خوبی ندارد و از نظر مالی و عاطفی هم اصلا پشتیمان نیست و مشغول دعواها و طلاق با مادرم است، بعضی ها می گویند آینده بدون ازدواج وحشتناک است و زندگی طاقت فرساست. ولی من معتقدم خدا در هر حال روزی رسان است و اگر سختی هم باشد برای تقرب به خود اوست، همه چیز خدا زیباست فقط می ترسم به خاطر عدم ازدواج از طرف خدای عزیز مواخذه شوم. لطفا راهنماییم کنید که پذیرفتن خواستگار و تحقیق و.. در این شرایط وظیفه الهی من است یا نه و رد کردن آیا موجب دوری من از لطف الهی خواهد شد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این طور جواب داده شد:

۲۳۹۲۲- باسمة تعالی: سلام علیکم: جواب غرایز جنسی، نیاز ذاتی و فطری نیست. لذا اگر انسان احساس نیاز نکرد، مانع سلوک او نمی شود مثل حضرت عیسی «علیه السلام». ولی رویهمرفته طبیعی قضیه، ازدواج است مگر همان طور که عرض شد. موفق باشید